

מדוע אננסי אוכל חרקים

סיפור אפריקאי

אננסי הוא עכביש מרושע, המקובל בסיפורי עם באפריקה.

פעם זבוב, פרפר ויתוש יצאו ביחד לצייד. ביער פגשו את אננסי העכביש.

"אנו נאכל אותך!" אמרו ותפסו אותו.

התחיל מאבק, אבל אננסי היה חזק והשלושה לא יכלו להתגבר עליו. הם נאבקו, נאבקו ובסוף התיישבו לנוח. ואז אננסי שאל "מדוע התנפלתם עלי?"

"אנחנו רעבים" ענו הזבוב, היתוש והפרפר "אינך יודע שאנו חייבים לאכול?"

"גם אני צריך לאכול. למה שלא אוכל אתכם?" "אינך די חזק כדי לגבור עלינו" אמרו.

"גם אתם לא כל כך חזקים כדי לגבור עלי" אמר

אננסי "בואו ונעשה הסכם. כל אחד מכם יספר סיפור. אם אני לא אאמין בו, בבקשה, תאכלו אותי. ואחר כך אני אספר לכם סיפור. ואם תגידו שאני משקר, אוכל אני אתכם."

כולם הסכימו.

הראשון סיפר הפרפר:

"לפני שיצאתי לעולם אבא שלי קנה חלקת אדמה

חדשה. אבל במקרה הוא נפצע, ולא יכול היה להמשיך לעבוד. אזי אני קפצתי החוצה, עקרת את כל העצים שהיו בחלקה, חרשתי והכנתי לזריעה, זרעתי, עישבתי, אספתי יבול ושמתי אותו במחסן. וכשאחרי ימים אחדים נולדתי אבא שלי היה כבר

איש עשיר."

הפרפר, הזבוב והיתוש חיכו שאננסי יגיד "זה לא יתכן", ואז יוכלו לאכול אותו לפי ההסכם. אבל הוא אמר רק "איזה סיפור יפה. אכן, כך זה באמת היה."

אחר כך דיבר היתוש:

"כשהייתי בן ארבע, יום אחד ישבתי על פיל, שמישהו הרג אותו. הייתי במצב רוח מרומם והתחשק לי לשחק. בדיוק ראיתי שבסביבה עובר

לאופרד. רצתי אחריו כדי לתפוס אותו, אבל בדיוק אז הוא הסתובב ופתח את הלוע שלו כדי לבלוע

אותי. אני מיד תקעתי את ידי לפיו פנימה ובעומק תפסתי את זנבו. משכתי אלי והוא התהפך פנים החוצה. והלאופרד אכל קודם כבשה. היא הודתה לי על השרות והתחילה לאכול עשב."

היתוש, הזבוב והפרפר חיכו שאננסי יגיד "זה שקר!" ואז הם יאכלו אותו. אבל הוא אמר דווקא "בוודאי! זו אמת לאמיתה!"

הגיע התור של הזבוב.

"הנה הסיפור שלי. יצאתי פעם לצייד והלכתי

בעקבות אנטילופה. כשראיתי אותה כיוונתי את

הרובה שלי, יריתי, רצתי קדימה, הפלתי את

האנטילופה, הורדתי את עורה וחתכתי את הבשר

הזבוב שלי, היתוש שלי והפרפר שלי!"
הזבוב, הפרפר והיתוש שתקו.
"מה יש לכם להגיד?" שאל העכביש.
הם מאוד רצו להגיד, כפי שאמר קודם אננסי, "הכל
אמת. אמת!" אבל איך אפשר? אם הם באמת שלו
הוא מיד יאכל אותם! גם לא יכלו לומר שזה שקר,
כי אז, לפי ההסכם יאכל אותם גם כן.
לכן הזבוב, היתוש והפרפר התחילו לברוח. ולכן כל
פעם שהעכביש אננסי תופס זבוב, פרפר או יתוש
הוא אוכל אותם, כי הצליח להערים עליהם.

לארבע חלקים. באותו הזמן הגיע הכדור שיצא
קודם מהרובה שלי. תפסתי אותו וטענתי בו שוב
את הנשק. את הבשר העליתי לצמרת עץ, על
הענף בניתי מדורה, בישלתי את הבשר ואכלתי את
הכל. אלא שכאשר הגיע זמן לרדת מהעץ, הייתי כל
כך שמן שלא יכולתי לזוז. אז עפתי לכפר, קניתי
שם חבל, קשרתי את עצמי וכך הורדתי את עצמי
בזהירות לאדמה."

ושוב הזבוב, היתוש והפרפר חכו שאננסי יגיד "זה
לא יתכן!" אבל הוא אמר "זה הסיפור הכי אמיתי
ששמעתי אי-פעם."

הגיע תורו של אננסי, והוא התחיל:
"לפני שנה שתלתי עץ קוקוס. תוך חודש היה לי
כבר פרי. הורדתי שלושה אגוזים, כי הייתי רעב
מאוד. פתחתי אגוז אחד וממנו עף זבוב. פתחתי
אגוז שני וממנו התעופף פרפר. פתחתי עוד אגוז,
וממנו עף יתוש. והרי את העץ שעליו הם גדלו אני
שתלתי, כלומר הזבוב, היתוש והפרפר שייכים לי.
רציתי לאכול אותם, אבל הם ברחו. מאז אני מחפש
אותם כדי לאכול אותם. והנה מצאתי אתכם, את